

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-445/12 P

Rivella International AG
versus
Siseturu Ühtlustamise Amet
(kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Sõnalist osa „BASKAYA” sisaldav kujutismärk — Vastulause — Kahepoolne konventsioon — Kolmanda riigi territoorium — Tegeliku kasutamise mõiste

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (esimene koda), 12. detsember 2013

1. *Ühenduse kaubamärk — Kolmandate isikute seisukohad ja vastulause — Vastulause menetlemine — Varasema kaubamärgi kasutamise tõendamine — Kaubamärgid, mis on registreeritud liikmesriigis kehtivate rahvusvaheliste kokkulepete alusel — Määruse nr 207/2009 artikli 42 lõike 3 kohaldamine*

(Nõukogu määrus nr 207/2009, artikli 8 lõike 2 punkt a ja artikli 42 lõiked 2 ja 3)

2. *Ühenduse kaubamärk — Kolmandate isikute seisukohad ja vastulause — Vastulause menetlemine — Varasema kaubamärgi kasutamise tõendamine — Tegelik kasutamine — Ainuüksi liidu õigusega reguleeritud mõiste*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/95, artikli 10 lõige 1 ja artikli 42 lõiked 2 ja 3)

1. Määruse nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 42 sõnastuse kohaselt on selle artikli lõige 2 kohaldatav varasematele ühenduse kaubamärkidele, samas kui lõige 3 puudutab varasemaid siseriiklikke kaubamärke.

Need kaks lõiget ei erista siseriiklikke kaubamärke rahvusvahelistest kaubamärkidest. Siiski tuleb määruse nr 207/2009 artikli 42 lõikes 3 nimetatud „varasemaid siseriiklikke kaubamärke” käsitada nii, et need on kaubamärgid, mis kehtivad liikmesriigis, sõltumata nende registreeringust siseriiklikul või rahvusvahelisel tasandil.

Nimetatud artikli lõige 3 näeb ette, et selle eeskirjad on kohaldatavad määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 2 punktis a nimetatud „varasematele siseriiklikele kaubamärkidele”, ilma et selles oleks eristatud kõnealuses sättes nimetatud nelja „varasema kaubamärgi” liiki, mille hulka kuuluvad ka kaubamärgid, mis on registreeritud liikmesriigis kehtivate rahvusvaheliste kokkulepete alusel.

Siiski soovitakse määruse nr 207/2009 artikli 42 lõikega 3 üksnes kohaldada nõuet – et varasemat ühenduse kaubamärki peab olema ühenduse territooriumil kohaldatud, nagu see tuleneb määruse artikli 42 lõikest 2 – varasematele siseriiklikele kaubamärkidele, mille kohta on täpsustatud, et neid peab olema kasutatud liikmesriigi territooriumil.

Nii võib vastulause aluseks oleva varasema rahvusvahelise kaubamärgi suhtes määruse nr 207/2009 artikli 42 lõiget 3 kohaldada.

(vt punktid 35–39)

2. Ühenduse kaubamärgi liidu territooriumil kasutamise mõiste on ainuüksi liidu õigusega ammendavalt reguleeritud.

Ühenduse kaubamärgikord on autonoomne süsteem, mis koosneb normide kogumist ja taotleb sellele ainuomaseid eesmärke, ning selle kohaldamine on sõltumatu mis tahes siseriiklikust süsteemist. Nii on Euroopa Kohus sedastanud, et siseriiklikus õiguses tuntud „kaitsev kaubamärk”, mille kohaselt on varasem kaubamärk siseriikliku õiguse alusel kaitstud, olgugi et selle kasutamine ei ole tõendatud, ei saa ühenduse kaubamärgi registreerimist takistada.

See oleks teistmoodi vaid juhul, kui ühenduse kaubamärgi eeskirjades ei oleks kaubamärgi kasutamise mõiste ühtlustatud. Direktiivi 2008/95 kaubamärkide kohta artikli 10 lõige 1 näeb ette, et kui omanik ei ole kaubamärki teatava tähtaja jooksul asjaomasel liikmesriigis tegelikult kasutusele võtnud, rakendatakse kaubamärgi suhtes direktiivis ette nähtud sanktsioone, mh kehtetuks tunnistamine.

(vt punktid 48–52)